

výběr salonu, knihy

Aleksander Kaczorowski: Pražský slabikář

Od Kafky k Havlovi a zpět
knihu vybral Jakub Šofar

Polský zájem o českou kulturu je všeobecně známý, stejně tak i to, že naopak to úplně neplatí: normalizační přeshraniční „hledání svobody“ v polském filmu, moderní hudbě či literatuře skončilo rokem 1989. Zároveň podobně jako nám Ripellino v *Magické Praze* otevřel nové prostory a pohledy, polští čechofilové stále objevují naše vlastní niky, o nichž jsme nevěděli (nebo nechtěli vědět). První pořádnou knihu o Otě Pavlovi napsal polský novinář a překladatel Aleksander Kaczorowski a tentýž autor ve svém *Pražském slabikáři* objevuje pro Poláky (ale i pro nás) Kafku, Haška, Hrabala, Škvoreckého, Kunderu – v neobyčejných souvislostech. Třeba v textu *Haškovy záhady* vysvětluje, kde jsou kořeny rozdílu mezi českým rovnostářským plebejstvím a polským šlechtickým romantismem: „V Polsku přece nepřichází v úvahu, aby někdo zemřel nesmyslně. Polák hyne na poli slávy, i kdyby třeba zemřel při letecké nehodě.“

Přeložil Martin Veselka. (Host)

Egon Erwin Kisch: Říkej mi Tonka Šibenice

knihu vybral Jakub Šofar

Přestože smrtí tvůrce nezanikají jeho autorská práva, neznamená to, že nemůže být jeho jméno „ukradeno“ a zneužíváno k ideologickým či propagandistickým účelům (za všechny zmiňme Jiřího Wolkera). V případě německy píšícího „zuřivého reportéra“ a spisovatele židovského původu Egona Erwina Kische (1885–1948) je to o něco komplikovanější, neboť tento tuzemský Richard Halliburton a jeden ze zdejších prvních investigativců byl sice celoživotně přesvědčeným komunistou, nicméně ve své práci byl profesionál, který věděl, že má přinášet fakta, a ne politické komentáře... Za posledních třicet let vycházel Kisch česky minimálně. Předkládaný svazek přináší v novém překladu necelé čtyři desítky textů, včetně dosud nepřeložených (*Edison v Praze*). Další svazek *Edice Europa*, knižní řady udržující si vysokou kvalitu.

Přeložila Viktorie Hanišová. (Academia)

